

سیرجان / کرمان

هدی رضوانی پور

عکس: ایسنا

سیرجان بخاطر داشتن ۲۰۰ هیئت عزاداری، دارالحسین (ع) خوانده می شود

روایتی از آیین های عزاداری محرم در سیرجان

به شیوه مردمان کویر

سیرجان را دارالحسین (ع) نامیده اند، به واسطه ۲۰۰ هیئتی که در سطح شهر فعالیت دارند و محرم هر سال را پر شور و حال برگزار می کنند. اگر تعداد هیئت های روستاها را هم اضافه کنیم، آمار از ۲۵۰ هیئت خیلی بیشتر می شود. حال و هوای محرم های سیرجان، حال و هوای عاشقی است. محرم تهران را هم تجربه کرده ام؛ اما دروغ نیست اگر بگویم عزاداری های سیرجان در دهه اول محرم را با هیچ کجا عوض نمی کنم. طعم عجیبی دارد که مزه اش می نشیند کنج دلت و حس خاصی را در سراسر وجود جاری می کند. این هیئت های مذهبی که ذکر آن ها رفت، در دهه اول محرم سنگ تمام می گذارند برای سالار شهیدان. سراسر شهر سیاهه عزا نصب می شود و در حسینیه ها و تکایا، گوش تا گوش آدم های سیاهپوشی می نشینند که تمام تلاششان بر این است تا عزای امام حسین (ع) را یک جور ویژه ای برگزار کنند.

ثارالله. کاروان حسینی آن طور که «مهری مؤید محسنی» از پژوهشگران فرهنگ عامه نقل می کند، در سال ۱۳۲۶ توسط مرحوم ابراهیم صفایی و مرحوم غلامعباس انصاری و با کمک صنف رانندگان راه اندازی شد و دهه اول محرم بساط عزای امام حسین (ع) در آن برپا می شود. هفت شب اول به روضه خوانی و سینه زنی می گذرد و سه شب آخر هیئت های کوچک و بزرگ با علم و طبل و کتل از یک در کاروان که در ضلع جنوب شرقی میدان آزادی باز می شود، وارد کاروان شده و از در دیگر آن که از داخل یک کوچه تنگ و باریک به خیابان اصلی منتهی می شود، خارج می شوند. دور تا دور کاروان را پارچه مشکی نصب کرده اند و روی پارچه ها، تابلو فرش هایی از تمثال مبارک شهدای کربلا و جملاتی در وصف این شهدا نصب شده است.

بچه تر که بودم ساعت ۷ شب می رفتیم آنجا تا جزو نخستین افراد باشیم و دید کافی داشته باشیم برای رصد هیئت ها. ذوق عجیبی داشتم. از نخستین

من معمولاً برای خودم برنامه خاصی دارم در دهه اول محرم. آقای میرزاپور که دو سال پیش به رحمت خدا رفت، همسایه کوچه پشتی مان است و سال هاست خانه کوچک خودش را وقف امام حسین (ع) کرده است. زیارت عاشورای ساعت ۶ صبح این خانه حال و هوایی دارد وصف ناشدنی. زنان کل محله به این خانه می آیند و دسته جمعی زیارت عاشورا می خوانند. در دهه اول محرم، از برکت وجود امام حسین (ع) این خانه کوچک آن قدر گنجایش پیدا می کند که همه چفت هم می نشینند و باز هم جا برای میهمان تازه وارد باز می شود. هر ۱۰ روز محرم صبح، در خانه مرحوم میرزاپور میهمان ابا عبدالله (ع) هستم. عادت شده که اگر نروم انگار چیزی در این ۱۰ روز گم کرده ام.

● کاروان حسینی و حال و هوای شب های محرم

اما شب های دهه اول، هدف ما ابتدا کاروان حسینی است و بعد هم حسینیه